

Fremkomst og anbefale, at det vedtages uforandret.

P. Nielsen: Det har i mange Aar været Landmændenes Opgave at fremskaffe en saa betryggende Kontrol med Udførselen som vel muligt, og der er allerede gentagne Gange givet Love i den Anledning. Det er i de danske Landmænds Interesse, at dette Arbejde fortsættes, og jeg vil bringe den højtærede Minister en Tak for, at dette Lovforslag er fremkommet. En god Vare kan jo gøre sit til at betinge en god Pris, og denne har stor Betydning, thi det er store Summer, der komme ind i Landet for de her omhandlede Varer. Forslaget bringer adskilligt skarpere Bestemmelser end dem, som den nugældende Lov indeholder, det bringer et skærpet Tilsyn med Varerne, større Straffe for Forseelser, og det giver Ministeren en større Myndighed til at skride ind, naar det anses for nødvendigt. Forslagets Bestemmelse om Handel med disse Varer herhjemme synes jeg ogsaa ere tilfredsstillende. Jeg tillader mig i det hele paa mit Partis Vegne at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

For en Tid siden bleve de nuværende Regler overtraadte af en Direktør for et Slagteri her i Landet. Skønt der straks blev skredet ind, fremkom der dog i et engelsk Blad Artikler fra en Korrespondent her i København, hvori det fremhæves, at Landbrugministeren havde forsøgt at neddysse Sagen; vedkommende skrev i det hele paa en Maade, der let kunde have skadelige Følger for vor Eksport. Denne Sag blev fremdraget af Flertallets Ordfører under denne Sags første Behandling i det andet Ting, og jeg vil ogsaa tillade mig at fremdrage den her for at udtale min Beklagelse over, at der, samtidig med at der gøres de største Anstrengelser fra Landmændenes og Lovgivningsmagtens Side for at skaffe saa gode og sunde Varer som muligt til Udførsel, er Bladskrivere, der ikke holde sig for gode til at nedsætte os i Udlandets Øjne, og som fremkomme med saa grove og ugrundede Sigtelser mod Landbrugministeren og dermed mod Landbruget, som Tilfældet har været.

Rottbøll: Ogsaa jeg skal udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Landbrugsminister resolut har forelagt dette Lovforslag, idet det jo har vist sig, at den tidligere Lov af 24. April 1903 ikke var fuldtud fyldestgørende for de Formaal, den agtede at varetage. Dette Lovforslag lægger jo en større Myndighed i Ministerens Haand, idet der i Slutningen af § 1 er sagt, at Landbrugministeren i det hele kan træffe saadanne Bestemmelser, som kunne antages at gavne Udførselen af de omhandlede Varer. Det er en ret stor Myndighed, der her lægges i Ministerens Haand, men jeg finder det i og for sig fuldstændig rigtigt, at han faar en saadan Myndighed, fordi der kan indtræde Tilfælde, hvor der hurtigt maa skrives ind og tages Bestemmelse for at hindre Udførselen.

Der er et enkelt Punkt, hvor jeg ikke er klar over, om Lovforslaget har truffet det rette. Det findes i § 2, hvor det siges, at der ved Salget af Talg og Fedt, som ikke er tjenlig til Menneskeføde, skal føres Bøger over Salget. Det havde naturligvis i og for sig været heldigere, hvis man havde bestemt, at der skal tilsættes dette Talg og Fedt et eller andet Stof, der kan gøre det klart enten for Synet eller Lugten, at det ikke egner sig til Menneskeføde. Man har nede i Folketinget, ser jeg, foreslaaet, at det skulde farves, men det har Ministeren vistnok med Rette modsat sig, idet det vilde gøre Stoffet mindre værdifuldt, idet det saa ikke kunde bruges til Sæbe. Man har ligeledes foreslaaet at tilsætte det Petroleum, hvad jeg heller ikke tror er muligt. Men der kunde muligvis fremkomme en anden brugelig Maade, hvorpaa det kunde gøres klart for den, der købte det, at det ikke var tjenligt til Menneskeføde. Det vilde være nok saa sikkert som denne Bogføring. Naturligvis skal det tillige mærkes som ikke tjenligt til Menneskeføde.

Der er et andet Forhold, som ogsaa har været fremdraget i Folketinget, nemlig de kontrollerende Dyrlægers Ansættelse. Det har været hævdet fra flere Sider, at det muligvis vilde være nok saa heldigt, om de vare statsansatte. Ogsaa jeg finder, at det kunde have sine Fordele. Jeg ved